

Teshura

יחידיות פרטיות - פרסום ראשון

Exclusive audio recordings of private audiences with the Rebbe in Yiddish

רשימה מילולית מהטייף בהשמטה כמה פרטיים אישיים

[כמה מילים לא ברורים, ובאים ב chastai ribou]

ד' סzion תשכ"ח (תמים)

0:00 / 2:56

דא איז א יומ הולדת בי דיר?

הת': יא

בנוגע זוא דו שרי'בסט מה עדיף טפי בנוגע צו סדרי הלימודים, איז בי יעדער בחור, בי יעדער ישיבה בחור, דארף ער וועגן סדר לימודים – אדער מה עדיף טפי, צי דעם לימוד, צי א צוויטער לימוד, צי לעונא צי למיגרס וכו' – רעדן מיט דעם ראש ישיבה מיטן משפיע חסידות און מיט דער הנהלת הישיבה, און טאן כהוראתם.

בכל אן עצה איז מען זאל האבן מער התמדה ושקידה און מערער חזק איז, איז מזאל לערנען בדיבוק חברים, דאש הייסט מיט א
חברותא, דער לערנען זאל זיין מיט א חיוט,

און כדִ ס'זאל זיין מיט מער חיוט דארף מען לערנען בדיבור, ניט נאר טראכטן דעם ענין נאר אויר רעדן אים בעל פה,

און כדִ דאש זאל זיין כدبוי, איז גלייכער וו גערעדט פריער, איז מען רעדט דאש ניט אלײַן, נאר מען רעדט זיך דורך וועגן דעם אדער
מיט א חבר, אדער מיט א [...], אדער מיט א ראש ישיבה,

און בשעת מען רעדט דורך, און יונגער פרעגט אפ, צי ער ברענget אראי' וכו', ווערט בי' זיך דער זאך קלארער, [מ'זעט איזו בשעת
דע...]

בונגע צו ענבי שידוכין, [וּ דערמאנט צומ פאטער] איז בכלל כ'מיין – ס'גייט ניט אין דעם טאג איזuso מוז זיין גלייך אסרו חג, ס'קאן זיין
אביסל שפטער, אבער בכלל איז כדאי צו אנהויבן זיך מתענין זיין בונגע שידוכין.

וּ ס'זאל זיין דערנאך די הסתדרות לאחרי החתונה, איז דאש איז א זאך וואו בשעת ס'רעדט זיך א שידוך, הענget דאש אפ אין דעם
דעת פון דער בת-גילו אויכעט צעלבסטפארשטענדליך, אבער בכלל האט געדארפט זיין די תנואה אויף באזעצען זיך אין ארץ ישראל,
און אויב ס'קען זיין איז מאן פרנסה וואו איז פארבונדען מיט חינוך על טהרת הקודש, אדער להה"פ איזן א מוד פון חינוך על טהרת
הקודש, איז מה טוב.

און אויב דאש איז פארבונדען מיט צפצעיעלע שווערקייטן, איז דעמאלאט דארף מען זיך מיישב זיין אויכעט מיט ידידים, צי עלטערן, צי
אזו גוטע פרינט, וואו וויאן די מצב [און וואוינען] אין ארץ ישראל, און קענען געבן אן עצה לוייט די מצב ווען ס'וועט זיין דעמאלאט, [ווען]
דאש וועט זיין נוגע לפועל.

און דער אויבערשטער זאל דיר מצליח זיין, איז זאלסט מק'ים זיין דאש וואו די גمراא זאגט איז ס'דארף זייןعمالים בתורה, [...] רשי'
לערנט דאש זאל זייןعمالים בתורה – הארעווען אין תורה, [און וואוינען] הארעווען, און הארעווען אין פועל, און דעמאלאט איז דא די
הבטחה פון יגעת למצאת, און בשעת דער לימוד איז כدبוי, דעמאלאט איז דער לימוד מביא לידי מעשה בקיום המצוות בהידור,

וְואו דאש איז אויכעט אצינור און א כלֶי אויף באקומען דעם אויבערשטן'ס ברוכות אין אלעם אין וואו מען נויטיקט זיך.

פון דעם ברודער האב איך געהאט א גרייס פון דארטן, און ענטפערן באזונדער, בכל אופן וועסט אים איבערגעבן איך האב אים
דרערמאנט אויפן אויהל להמצטרך לו,

און דו זאלסט זיין אחסיד ירא שםים און למדן, מצליח זיין בכל הענינים.

חשו תשכ"ט (תמים)

0:00 / 1:41

בנוגע צו שידוכים וועסטו דארט מיישב זיין וועגן די הצעות וואו דו וועסט האבן מיט די עלטען,

און בכלל, האסטו דארטן קי"ן-עין-הרע-גיט א גרויסע משפחה, מסתמא וועט מען קענען האבן א גוטע הצעה, און זאל דער אויבערשטער פירן אין א גוטע וועגן.

נאָר געדאָרפט אַיסנֿאָן, ס'וועט זיין אין אַרְץ הַקּוֹדֵשׁ, אוֹיף אַנְיָאנְקָן דָּארְטָן לְעַרְנָעָן דָּאוּ וְאָוּ דוּ האָסְטָן דָּא גַּעֲדָאָרֶפֶט מְשֻׁלִּים זַיִן,

און מהאָרֶפֶט אוֹיף דִּיר אֶז [דו וְוָעָסְטָן] דָּוֹרְךָ דִּיר וְוָעָט מען קענען דָּוֹרְךָ פָּאָרָן גָּאנְצָן גָּאַלְיִצְיָע זַאל אַנְהָוִיבָן לְעַרְנָעָן חַבְדָּלָה חַסִּידָה, בְּמִילָּא זָלְסָטוּ זָכוֹה זַיִן דוּ זָלְסָטוּ זַיִן דָּעַם צִינּוֹר אוֹיף דָּעַם, דָּעַר וְוָעָג [דָּוֹרְךָ דָּעַם] אַהֲינְצָן אַנְקוּמָעָן, אָוּן מְזַאל לְעַרְנָעָן בְּהַבָּנָה וְהַשָּׁגָה, דָּעַרְפָּאָר דָּאָרְפָּסְטוּ אַבְעָרָאָלִין בָּאוּווִיזָן אַבְיִשְׁפִּילָן, אָז דוּ בִּיסְטָן אַנְאַמְּתָעָרָחָסְידָן,

און [דאָסְטָן] ס'קוּמָט אַרְיוֹיסָץְיָה בְּלִימֹוד הַתּוֹרָה אוֹיכְלָעַט, אַיִן לִימֹוד הַחֲסִידָה אוֹיכְלָעַט, אַיִן אָוְפָן פָּוֹן הַפְּצָת הַמְּעִינָהָה, בִּזְס'קוּמָט אַיִן חַוְצָה.

זַאל דִּיר דָּעַר אוֹיבָרְשָׁטָעָר הַעַלְפָּן ס'זַּאל זַיִן דָּעַר נְסִיעָה בְּשָׁעה טּוֹבָה וּמוֹצְלָחָת, אַנְקוּמָעָן אַהֲינְצָן גַּעַזְוְנְטָעָרְהָיִיט, אָוּן אַיִן אָוְפָן,

הָאָבָן אָגּוּטָה סְתִּידָרוֹת בְּכָלְלָה, אָוּן אָגּוּטָה שִׂידּוֹר בְּפֶרֶט,

און עַוְסָּק זַיִן זִיר אַיִן תּוֹרָה הַנְּגָלָה וְהַחֲסִידָה מִתְּרַךְ הַרְחָבָה.

לְאַזְן גְּרִיסָן דִּינְגָּעָטָן מִיטָּ דָּעַר פָּעַטָּר, אָוּן דיַיְמָשָׁפָחָה, אָוּן הַעֲרָן פָּוֹן זַיִן גּוּטָעָ בשׂוֹרוֹת.

גַּעֲוָעָן אַגְּלִיכָּעָזָךְ, אַיִדְעָר דוּ וְוָעָסְטָן פָּאָרָן זָלְסָטוּ זַיִן אַוְיפָּן אַהֲלָן.

מנחם אב תש"ל (חתן כלה)

0:00 / 5:57

מזל טוב פאר די שידוך, זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת.

(חסר)

זאל זיין די קביעות זמן החתונה בשעה טובה ומוצלחת, זאל זיין א בגין עדי עד על יסודי התורה והמצוה.

די חתונה וועט זיין מסתמא אין מילאן?

כלה: יא

זאל זיין אין א גוטע שעה, האבן א פריליכע חתונה, מיט אלע גוטע זאקן.

[בונה זיין דער דירה] בשעה טובה ומוצלחת, און האבן בשורות טובות בונגע דעם הכננות צו דעם חתונה ווי ס'דרף צו זיין, און האבן בשורות טובות ביז דעמאלאט און נאר דעמאלאט,

[דער אויבערשטער] מלאה משאלות לבכם לטובה בכל העניינים, [במיילא] זאל זיין אין א אידישע אופן, אין א תורה אופן, אין א חסידישע אופן,

זאל זיין פרנסה בהרחבה, און פארנוצען די פרנסה אויפ געוזנטע זאקן און פריליכע זאקן.

AIR האט שיין געטראקט בונגע נאר די חתונה די סדרים אויכעט, ווי...?

(חסר)

AIR זוכט דא עפטע א שטעלע, אין נוי יארק? צי?

כליה: ארבעעט?

יא.

כליה: יא, אי"ה.

וועלכע? וואו פאר א שטעלע?

כליה: טיטשער.

אייז דארך דאו אויך מסתמא פארבונדן מיט צייט. איר האט שווין געזוכט וועגן דערוייף?

כליה: אביסל, ניט פיל. איר האב געזוכט אין בארא פארך. איצטער אייז דער מנהל זיערעד ניטה.

אבער אויב איר וועט געפינען וועלן זי' מסתמא וועלן איר זאלט קומען אין 'בעגיניג אוו דע סקול יר' (beginning of the school year).

כליה: יא, אבער ס'אייז שוווער, וויל דער חתונה אייז אין אלול....

במילא זאל מען זיך צוזאמען רעדן, דער ערשותע זיך מיט דיינע עטלטערן, און דערנארך מ'וועט הערן פון זי' עפטעס א הצעה, און דערנארך [...] קען מען אלעמאָל מאָן אַ פְּשָׂרָה, כִּמֵּין יְמִים טוֹבִים אייז דָּאָרְךָ דָּרְיִי ווֹאָן – פָּוֹן פָּאָר רָאַשׁ הַשָּׁנָה בֵּין נָאָר שְׁמִינִי עַצְרָתָה, נָאָר שְׁמָחָת תּוֹרָה, בָּמִילָאָ קָעַן מַעַן אָפְּשָׁר מַאָּן אַ פְּשָׂרָה לְמַחְצָה, כִּמֵּין זַיִן אַ בִּיסְלָדָ – אַ בִּיסְלָ אַיִן בְּרוּקְלִין, אַן אַבִּיסְל אַיִן אַרְצָ יִשְׂרָאֵל.

ד.ה. [...] הַפּוֹר, אַבִּיסְל אַיִן אַרְצָ יִשְׂרָאֵל אַן אַבִּיסְל דָּא.

אַיר ווֹיָס נִיט וְיִ אַזְׁוִי אַיִז בֵּין טָאָטָן, דָּאָרֶט אַיִז רְיָה עַפְעָס [פָּאָרָאָן] אַזְׁוִי, צַי [רְיָה] –

(עונה משחו)

גָּאָרְנוּט?

רָבִּי: [כִּמֵּין] יוֹכֵן אַיִז דָּאָרְךָ זִיכָּרָעַ מסתמא פִּירָן...

חתן: [...] רָאַשׁ הַשָּׁנָה]

רָבִּי: דָּאָו אַלְסָ?

כ'מיין, איז וויאו ווועט איר האבן אויף זיין דארטן ר'ה? מערניט וואו מ'וועט זיין צוזאמען? אונ קיינע ספוציעלע זאק ניט.

אויב דינע עלטערן וועלן באשטייען אויף דעם, וואלט מען אפשר דעמאלאט געדארפט אפשר מאכן א פשרה.

כ'מיין, שבע ברכות וויס איר ניט ווי איזו ס'וועט זיין, אבער בכל אופן דערנאך קען מען מאכן א בייסל דארטן, אונ דערנאך בנוגע צו די ימים טובים, איז אויב זיין וועלן דוקא זאל דארטן זיין [טורן], קען מען מאכן א פשרה איז סוכות זאל מען זיין דא, אונ בפרט נאר מ'וועט האבן דעם טעם, איז אויב מ'וועט האבן דא א שטעלע וואו איז פארבונדען מיט א בית ספר – א סקול, דארף מען דארך זיין דא וואו פריער.

ס'הויבט זיך אונ מסתמא נאר פאר ראש השנה, מסתמא חצי אלול, פארשפנטיקן אויף א וואך איז איין זיך, אבער אפליגן אויף א גאנצע חדש, מדארף זען צי מ'וועט מסכימים זיין.

אדער איר קאנט פארקערט, בשעת איר ווועט האבן דא א פאצישן (position), ווועט איר א פרעג טאן ביימן מנהל אויף וויפיל ער קאן איר געבן – אויף וויפיל איר קאנט קומען שפערטער, דערנאך ווועט איר וויסן וואו איז איר איינגענומען [מער].

(בחירות): נו, מסתמא ווועט דער אויבערשטער פירן - קאמפליצירטער זאקן, איז מסתמא ווועט דאו אויך זיין ווי עס דארף צו זיין.

זאל זיין אין א גוטע שעה, הערן פון איזיר בשורות טובות.

(לפני צאתם שאל הרבי):

וואלגעמייט פון ברלין^[1], דאו איז איעיר א קרוב?

כלה: יא.

רבי: ווי איזו איז ער איעיר קרוב? ער [האט] דארט דער ראבינער...

כלה: [ער איז א קרוב] פון מיין טאטן.

רבי: [דער פאטער וויסט...] איר האב זיך מיט אים באקאנט בשעת ער איז געוווען אין [...]

כלה: [...]האט זיך געווואינטן נאר אין ציריך?

רבי: אין ציריך איז דاكت זיך [געווען] זינגער איזן. בשעת איר בין געוווען אין ברלין, דאו איז געוווען מסתמא פערציג יאר צוריך. איז ער דעמאלאט [שווין] געוווען איד מיט וויסע בארד, אונ ער איז געוווען דער אנטפירער – דער מדריך רוחני – פון 'רא宾ער-סמעינאר'. ער

האט] ארייסגעגען א זשערנאָל, מ'האט דאָס גערופען יshoreן.

כלַה: [...]

רבי: און דערנארך האט – איך געהאט א בריוו פון זיינע א זון, פון [א וואָלגעמאָט פון...], האט ער מיר געשראַיבן אֶז ער איז זיינער אֶזון.

כלַה: [...]

רבי: ער האט געהאט א סאָר תלמידים, און ער האט געהאט א גרויסע – אויף זי' [א שײַנעָם אַנְצָאָג], אַזְׂזִי וּבְּיַחֲדִים אַרְבִּי, אַזְׂזִי אַזְׂזִי געווען בּּיַדְיַי תלמידים [פֿוֹן דִּיְ רַאֲבִינְעָרְסָעְמִינְגָּאָר].

[זאל זיַן בשורות טובות].

ג' כסלו תשל"ב (זאג)

0:00 / 4:15

אין וועלכע שפיטאל זיַיט איך פֿאַרְשְׁרִיבְּן?

مرة: לעפערץ.

איך גיט דאָר אויף צדקה פֿאָר לֵיכְט צִינְדָּן, וועט איך אַזְׂזִי אויך אין דִּי טַעַג בּּיַז נאָכָן האָבָן – אין אֶ גוטע שעָה – געבען אויכעט אויף צדקה מאנטיק און דאנערשטיק אין דער פרִי, בלִי נְדָר. טאמער אַיר וועט אַמְּאָל פֿאַרגְּעָס, מַאֲכָת אַיר נִיט אַוִוִּיס.

דער אויבערשטער זאל איך בענטשן און מְצִילָה זיַן, פֿאַרְעָנְדִּיקְן דַּעַם טְרָאָגָן אין אֶ לֵיכְטָן אָפָּן, און אֶ גוטען אָפָּן, האָבָן אֶ געדזונטען קִינְד בעטו וּבְזָמָנוּ, מַגְדָּל זיַן אַים צְזָאָמָעַן מִיט דַּעַם לְתוּרָה לְחוּפָה וּלְמַעֲשִׂים טּוֹבִים, און האָבָן פֿוֹן אַים אֶ סאָר חַסִּידִישָׁן נְחָת.

און דאָו וּאוֹדוֹ שְׁרִיבְּסֶט וּוּגֶן (חַסְרָה) האָט מַעַן גַּעֲדָרְפֶּט טָאָן מִיט אַ פֿאַרְקְּעַרְטָעָן וּוּגֶן: מ'האט גַּעֲדָרְפֶּט בּּי אַים בעטָן אַ טּוּבָה, אֶז ער זאל זיך פֿאַרְנְעָמָעַן מִיט אַ חִינּוּךְ פֿוֹן אֶ קְלָעְנְעָרָן בְּחוֹר, אויף מְחַנְּךְ זיַן אַים, הַעֲלָפָן אַים – אַרְיִיסְהַעַלְפָן אַין לְעַרְנָעָן, אַרְיִיסְהַעַלְפָן אַים אַין יָרָאת שָׁמִים, אַרְיִיסְהַעַלְפָן אַים אַין [הַשְּׁגָחָה],

און דאש האט איר געדרפט דורך רעדן מיט הרוב רסקין, ער [האט – וויסט] מסתמא, וואו איז דא קלענערע בחורדים, פון 'אוושען פארקוווי' וכיצא בזה, וואו די נויטיקן זיך אין הדרכה, אונ קען גאר זיין איז מ'וועט דערפער צאלן א פאר דאלער אויכעט,

במילא איז מ'וועט אים מאכט איז ער דארף באווײַזֶן אバイשפיל ווי איזו מ'דארף זיין פרום, אונ ווי איזו מ'דארף האבן שיעורים, אונ ארוייסעהלפּן דעם צווײַטן, דעם בחור, דעם קינד, דעם אינגל, אויף העלפּן צוגרייטן דעם לייענען וכיצא בזה – דאש קען זיין וואלט געוווען דער בעסטע וועג, מ'דארף נאר זען ער זאל ניט חושד זיין איז דאש וויל מען אים צוריק אריינשלאפּן.

ויבאלד אבער איז מ'וועט נאך צאלן א פאר דאלער אויכעט, אונ דארט דארף זיין איזינע בחורדים – איזינע קינדער – צפעציעל אויף 'אוושען פארקוווי', וואו די עלטערן ווילן איז מ'זאל זי' ארוייסעהלפּן זמן לזמן, אדער א פאר מל א וויך, אין הכתה השיעורים, און צוגרייטן דעם לערנען – דעם לייענען, וכיצא בזה.

אט דאש וואו דו שרייבסט וועגן (חסר): דארף מען פרייר ארכומוקונג אין וואו עס באشتײַט די ארבעט, אונ דערנאָך זען צי דער חשבונות וואו ער זאגט איז דאש א ריכטיגע זיך, וואו ער זאגט בנונגע צו פרנסה וכו' וכו'. געפינען איימיצער וואו פארשטייט אין די זאָקן, מיישב זיין זיך מיט אים, אונ אובי ס'וועט זיך אויסלאָזַן איז עס מאכט זיך גוטע ידיעות, איז דעמאָלט איז א גלייכע זיך אויף אינטערעסִין זיך דערמיט.

בנגוע צו שידוריים און נוֹ יאָרָק איז דערוּוַיְלָעַ נאָך צוֹ פֿרִי.

בנגוע צו דעם (וואו) דו שרייבסט וועגן די פֿוּס, זאל דער אויבערשטער דיר געבען אַרפּאה קרובה, אַרפּאה שלימה, אונ מ'זאל זיין בִּידָע געזונט, אונ הערן פון אַיְר – פון בִּידָע, געזונט בעשות און פֿרִילִיכּע בשורות.

(חסר)

איך גלויב ניט איז מ'דארף האבן אויף אים איז מאין השפה. בשעת מ'וועט אים זאגן איז דערפּון וועט ער האבן אַרפּאה דאלער יעדער וואָך (חסר), דאש איז דאָך אַיך וואָו ער ווועט ניט דארפּן גיינן ארבעטן, [צי אויף] אַשׁעה אַטאָג מסתמא, צי אַנדער-האלבע שעיה אַטאָג. אין יעדער פֿאָל, אַיז דערליגּן ווועט מען דערבי גארנט, אונ איך זע ניט פֿאָרוּאָס מ'זאל דאש ניט פרואווען, ערשותנו איז דער עניין מצעמו אַנְיָן טוב, כִּמיין לערנען מיט אַידִישַׁק קינדער תורה, איך אַינְיָן גוטּן מוט אַגוטּע זיך.

בפרט נאָך אַז דאַ קומט צו אַצלָה פֿרטִיט אַוְיכּעַט, זע איך ניט פֿאָרוּאָס מ'קען דאש ניט – מ'זאל דאש ניט מְצַלֵּחַ זיין!

אונ מ'דארף נאר געפינען, אַז מיט אים זאל רעדן אַיְמַעְצָעָר אַז ער זאל זיך ניט כָּאָפּן אַז דאש מִינְטַע מען עפּעוּס אַזִּיטִיקָע זיך, נאָר דאש מִינְטַע מען טאָקָע דעם עניין כְּפָשָׁטוּ אַוְיכּעַט.

און אויב הרב רסקין וויסט ניט אלין, קען ער דאָס מברר זיין מסתמא בעי' הרב טענערבויים אדער הרב באגאמילסקי – די וואו וויסט דארט די בחורימ.

און לפי די [אותיות] איז דא אסאָר וואו נויטיקן זיך אַין אַזָּא מֵין עַזְר – אַין אַזָּא מֵין הִלְפָ, נָאָר ווָאָס דָעַן סְדָא מסתמא אַזְיַינָע ווָאָס קענען צאלְן געלט, ניט צאלְן געלט, דארף מען זיך עפָעָס אַין דערויף זוכן אַן עצה.

כ"ח אד"ש תשל"ג (זוג)

0:00 / 2:44

אַיר זַיִנְטו שְׁוִין פָּרֶשְׂרִיבָן דָא אַין אֲשְׁפִּיטָאַל?

מרות: יא

רביה: וועלכען?

מרות: לעפערץ.

רביה: זאל דער אויבערשטער בענטשן און מצליח זיין, זאל זיין דער טראגן אַין אַלייכָן אָופָן, אַין אַגּוֹטָן אָופָן, האבן אַגעזונטען קינד בעתו ובזמןנו, און מגדל זיין אַיס צוֹזָאמָעָן מֵיט דָעַם מֵאן צוֹזָאמָעָן מֵיט די קינד, לתורה ולחופה ולמעשים טובים, מתוך הרחבה, און האבן אַסָּאָר נחת פון די קינדער און אַסָּאָר נחת פון זיך.

ס'זאל אויר זיין בשורות טובות וועגן די אלע מענטשן וועגן וועלכע אויר דערמאָנט דָא, אויפֿ מצליח זיין אַין זַיִן אויפֿ מקרב זיין זַיִן נאַכְמָעָרָעָר לתורה ומצוות, וליהדות בכלל, טאן אַין די אלע עניינים אויכָעָט מִתּוֹךְ שְׁמָחָה וְטוֹב לְבָב.

דאָס וואָס דָו שְׁרִיבָסֶט וועגן די הַצְּעה פון (חסַר), אַיז אויב דָו קענטָס דָאָס טָאָן אַין די שְׁעוֹת הַפְּנִוִּית דָעַרְוַיְלָעַ, אַון וואָס זַיְנָעָן פְּנִי פון בעבודת הדפוֹס, אַזְיַ אַזְיַיף זיך אלין אויסצּוֹפְּרוֹאוֹעָן צַי דִּיר ווּעַט דָאָס גַּעֲפָעָלָן, ווּפִיל צִיְּטָה דָאָס דָארְף נַעֲמָעָן,

און נאָר דערויף אַז ס'וּעָט דָוּרְכָּגִין אַפָּאָר ווּאָקָן אַין אָופָן של נְסִיּוֹן, ווּסְעַטָּו דָעַרְנָאָר מַחְלִיט זַיִן בִּיסְלָעָכוֹיִז, [אַרְיְבָעָרגִין] אויב דָו וועסֶט נָאָר מַצְלִיחָ זַיִן ס'וּעָט זיך אוֹיסְוֹיִיז אַדְבָּר טָוב,

אבל ביז דעמאַלט, דארף מען ממשיך זיין, פֿרײַער דעם גאנצָן צוּיט אַין דפּוֹס, אוּן דערנאָר, אֲפִילוּ וועסְט דארפּון האָבָן מערער צוּיט,
קָאָן זַיִן זַיִן וועַלְמַסְכִּים זַיִן גַּאֲרָר, דֵּי אַרְבָּעֶת דָּאָרְפּוֹסְטָן דָּאָרְנִיט [טָאָן... שְׁעה...].

קָעָן זַיִן אַז זַיִן וועַלְמַסְכִּים זַיִן, ווַיְסַנְדֵּיַק אַז דָּאָס אַיְזָה פֿאַרְבּוֹנְדָן מִיט [קָטָן, בְּרָאָנד] וּכוֹ, אַז עַר וועַט מַסְכִּים זַיִן אַז דַּו וועסְט בעַטְנָן בַּיַּיִן
זַיִן מִיט אַפְּרַע שְׁעה מערער [טָאָן] אַיְן דֵּי עֲנֵנִים, אַז דַּו זָאַלְסָט קָאנְגָּעָן אַנְהָאַלְטָן בַּיְדָע זָאָקָן [...] בְּבַת אַחַת], בַּיַּז ווְאַנְגָּעָנְטָן עַס וועַט זַיִן
אַרְוִיסְוּזִיךְן אַוְיָף ווַיְפִּיל דָּאָס אַיְז אַדְבָּר מְבוּסָס, אוּן דָּעַר עַיְקָר אַז דָּאָס אַיְז מַסְפִּיק אַוְיָף פֿרְנָסָה, דָּעַר עַנְיָן פֿוֹן דָּעַם [...].

אוּן דעמאַלט ווֹאלְט דָּאָס אַפְּשָׂר גַּעֲוָעָן אַגְּלִיכָּעָר עַנְיָן מַצְדָּכָה וּמַכְה עֲנֵנִים, סַיִトְוּב לְבָרִיאָות אוּן סַיִטְוּב לְשָׁמִים.

אוּן "לְבָרִיאָות" מַיִן אִיר פֿוֹן זִיר אלְלִין.

זָאָל דָּעַר אַוְיבָּרְשָׁטָעָר אִיר בעַנְטָשָׁן מִיט אַפְּרִילְעָכָן אוּן אַכְּשָׁרְן פָּסָח, אוּן בְּשָׂרוֹת טָובָות בַּיַּז פָּסָח אוּן נַאֲךְ פָּסָח.

[1] הרב יוסף וואלגומוט (תרכ"ז-תש"ב). ראה מכתב כ"ק אַדְמוֹר לְבָנָן, הרב יְהוָדָא אַרְיָה וואלגומוט (א' שבט תש"ב): "נ"ב: בשנת תרפ"ח בהיותי
בברלין בקרתי פעמי אחת בליל ש"ק בבית אביו צצ"ל ודכירנה שלמד אז אביו לפני ב"ב רמב"ם, ובין הנוכחים הי' ג"כ אחד מתלמידי הקעלמער, אף
שאיini חזכיר את שמו".